

Hammar skjöld. Lucha por la paz

Títol original: *Hammar skjöld* **Direcció:** Per Fly **Guió:** Per Fly, Ulf Ryberg **País:** Suècia
Durada: 113 min **Any:** 2024 **Gènere:** Drama, thriller **Interpretació:** Mikael Persbrandt, Francis Chouler, Cian Barry... **Música:** Raymond Enoksen **Fotografia:** John Christian Rosenlund **Distribuïdora:** Twelve Oaks Pictures **Estrena a Espanya:** 26/04/2024

No recomanada per a menors de 12 anys

Doblada en espanyol / Versió original subtitulada en català

SINOPSI

A la Guerra Freda de 1961, el diplomàtic i economista Dag Hammar skjöld puja en un avió en un intent desesperat per negociar un alto el foc amb els seus enemics després de dirigir les tropes de l'ONU en la seva primera operació bèl·lica. (FilmAffinity)

CRÍTICA

27/01/2024 - Per Fly dirigeix un sòlid però especulatiu relat del que va succeir a l'exsecretari general de l'ONU, la mort del qual encara roman envoltada de misteri

Dag Hammar skjöld, el segon secretari general de les Nacions Unides, va ser considerat un referent per a tots els que van venir després. Entre els seus successors, només Kofi Annan ha rebut també el premi Nobel de la Pau. Tot i això, les circumstàncies que envolten la seva mort, en estavellar-se el seu avió quan es dirigia a una cimera sobre el manteniment de la pau a Rhodèsia del Nord (actual Zàmbia), han suscitat elaborades teories conspiranoiques que ressonen en el marasme geopolític actual.

Amb el seu *biopic*, titulat simplement **Hammar skjöld**, el guionista i director **Per Fly** i el seu coguionista **Ulf Ryberg** s'enfronten a una narració històrica i a un personatge central tan captivadors que ficar la pota hauria estat gairebé injustificable: els fonaments i el marc estructural del seu treball ja estaven establerts. I això és el que passa en gran manera en aquesta pel·lícula convencional però narrada amb fluïdesa, especialment quan un s'acostuma a les escenes i accents menys convincts dels Estats Units. La cinta s'ha estrenat internacionalment a la secció Limelight de l'IFFR.

La pel·lícula de Fly se situa perfectament en la intersecció entre celebrar Hammar skjöld com un estadista il·lustre i considerar-lo responsable parcial de la seva caiguda, víctima d'un complex de salvador. Interpretat per **Mikael Persbrandt**, Hammar skjöld va intentar aplacar tots els bàndols durant la Crisi del Congo, donant suport a la descolonització a Àfrica però deixant Patrice Lumumba, el primer president del país elegit democràticament, pràcticament aïllat a nivell polític. Després que Katanga, una província del Congo Belga, es declarés Estat independent (encara que seguia sent una tapadora per als interessos de l'empresa minera belga Union Minière), Hammar skjöld va desplegar forces de l'ONU per mantenir la pau, que no van poder negar el cop d'Estat que s'estava desenvolupant. Deixant enrere els pentinats impecables i els vestits de negocis de les escenes a la seu de l'ONU, que de forma curiosa i accidental evoquen *Mad Men*, la pel·lícula situa encertadament la major part de la seva segona meitat al Congo Belga, creant una atmosfera adequadament paranoica i fatalista. A mesura que el temperament fred de Hammar skjöld comença a flaquejar, podem percebre en els moviments oculars de Persbrandt el seu temor de no tornar a veure la seva llar adoptiva a Nova York, ni tampoc la seva Suècia natal.

Tot i que segueix de prop el registre històric, el guió també s'inspira en gran manera en el que es va dir sobre la vida de Hammar skjöld després de morir. Sense arribar a dramatitzar una confessió "irrefutable" per part dels seus enemics, Fly i Ryberg defensen de manera convincent que el secretari general de l'ONU corria un gran risc a causa de certs agents internacionals que ja havien neutralitzat sense pietat els seus enemics polítics amb anterioritat. El fet de veure John F. Kennedy (interpretat per tercera vegada per **Caspar Phillipson**, després de *Jackie* i *Blonde*) assistint a reunions informatives a l'ONU ajuda a subratllar l'amenaça a què s'enfrontaven els polítics en aquesta època de la Guerra Freda, marcada per les constants punyalades per l'esquena. Tampoc no hi ha proves directes que Hammar skjöld fos gai (encara que era àmpliament assumit), però a la pel·lícula té un examant fictici, a través del qual redescobreix el seu fervor per la poesia. Aquests dos elements especulatius ajuden a humanitzar un home plenament conscient de si mateix com una figura pública constantment vigilada. Per la seva banda, els cineastes saben que, com passa amb qualsevol polític intel·ligent, la claredat retòrica a vegades preval sobre els fets indiscutibles.

David Katz - cineuropa.org